

989. Правото на сиромашія не освобожда страната, въ полза на която е было припознато, отъ да повърне на противната страна съдебнитѣ разноски.

ВТОРА ГЛАВА.

За съдебнитѣ разноски по углавнитѣ дѣла.

990. Всичкитѣ разноски по углавнитѣ дѣла ставатъ отъ суммытѣ, които ся намиратъ въ распорежданietо на правителстvoto. При испълненietо на присъдътѣ, разноскитѣ, които сѫ означены въ долуслѣдующитѣ статii, ся заплащатъ отъ лицата върху които съдѣтъ ги е стоварилъ, а всичкитѣ други окончательно ся приематъ за смѣтка на хазната.

991. Отъ тѣзи, които сѫ осъдены да платятъ съдебнитѣ разноски, ся зематъ:

1) парытѣ за пътнитѣ разноски на лицата, които ся отреждатъ за дѣйствiя на диренieto;

2) възнагражденietо за вѣщите люди, за засвидѣтелитѣ и за други лица въ случаите и въ размѣръ, които ся опредѣлятъ подолу и

3) разноскитѣ за пазенietо и испрашанietо на вещественниятѣ доказателства, за извършванietо на химически и технически издирванiя и за напечатанiе различни обявенiя въ вѣстниците.

992. Лѣкарите, кога ся призоваватъ за съдебно медицински изслѣдванiя вѣнъ отъ мѣстоопребыванietо имъ, зематъ пары за юханie и обдѣржанiе по пътътъ колкото и чиновниците, които ся испращатъ по дѣла на службата.

993. Вѣщите люди, които не сѫ лѣкари, сѫщо и свидѣтелитѣ и другите непричастни до дѣлото лица, кога ся призоваватъ при диренietо и съдбата въ разстояние повече отъ пътнайсать версты, зематъ пътни разноски по единъ грошъ отъ верста, а привыкнати по посоката на желѣзвницата зематъ за отиванiе и връщанiе платата за мѣста по желѣзвницата отъ по-долнiй класъ. Освѣнъ това както еднитѣ, така и другите зематъ за обдѣржанiе и дневни пары по пять гроша за всякий день на отсѫтствiето имъ изъ мѣстоожителството имъ.

994. На съдѣржателитѣ или управителитѣ на спецаріи и на лабораторіи, за употребенитѣ отъ тѣхъ, при съдебно-химическитѣ изслѣдованiя, реагенциi, ся дава плата по опредѣленietо на съдѣтъ